

این مغالطه تله گذاری دقیقاً برعکس مغالطه مسموم کردن چاهه. توو این مغالطه انگار داری به مخاطبت رشوه میدی یا همدونه زیر بغلش میذارى یا الکی از تمجید میکنى تا به سمت پذیرش یه کار غلط ببری. (البته با این کار زمانى مغالطه اتفاق می افته که بدون ذکر دلیل و برهان این صفات رو نسبت بدیم)

مثال های کتاب واضحه من فقط دو تا مثال بیشتر برات می زنم که بهتر برات جا بیفته:

مثال ۱: از شخص محقق، دانشمند و فرهیخته ای چون شما بسیار بعید است که با این طرح مخالفت کنید.

مثال ۲: پیشنهاد من برای نام شرکت «پوپک» است و می دانم که به رسم ادب، دوستان حاضر در جلسه به آن رأی خواهند داد.

نکته: قطعاً توو مغالطه تله گذاری، کلمات با بار ارزشی مثبت وجود دارن.

الان چی می چسبه؟ یه تست!!

اگر کسی بگوید: «شما که از افرادی با فرهنگ و تحصیل کرده هستید نباید قدرت نقد یک مقاله یا با یک مطلب را از دست بدهید و یا تحت تأثیر زرق و برق های احساسی قرار بگیرید» زمینه کدام مغالطه را فراهم کرده است؟
(۱) بار ارزشی کلمات (۲) تله گذاری (۳) توسل به احساسات (۴) بزرگ نمایی یا کوچک نمایی

پاسخ: گزینه ۲

موارد ذکر شده نمونه هایی از تأثیرات روانی بر ذهن انسان هستند و بسیاری از انسان ها تحت تأثیر عوامل روانی همچون تملق، ترس و تطمیع قرار می گیرند. در طول زندگی جملات مختلف در زرق و برق های احساسی و روانی پیچیده و سپس به ما عرضه می شوند. انسان اندیشمند باید بتواند مطلب اصلی را از لای این امور فرعی بیرون بکشد و به دور از احساسات، درباره آن قضاوت کند.